

מוסף ידיעות אחרונות
סוף זמנים ולעולם

هكذا في الأصل

לא ידעתי... לא ידעתי... לא ידעתי...

מוקה פורמייקה ולינולאום

מוקה אמבטיות וכיורים

רק במיתולוגיה ההודית יש נשים עם יותר מזוג ידיים אחד.

לבנות תמותה כמוני יש רק זוג ידיים אחד, המתקשה להסתדר עם ערב רב של תכשירי הניקוי.

יש מיכל לניקוי רצפות ושיש... מיכל לניקוי פורמייקה ולינולאום... מיכל לניקוי מקורים... מיכל לניקוי אמבטיות וכיורים... ומיכל לניקוי ברזים...

כולם תופסים מקום! כולם עולים כסף רב!

אג'קס - גזל ניקוי לכל המטרות, עושה את העבודה במקום כולם. הוא תוקף וממיס שכבות שומן ולכלוך ועושה עבודה את עבודות הניקיון הקשות בצורה מבריקה, ללא שריטות ומשאיר אחרינו נחות מרענן

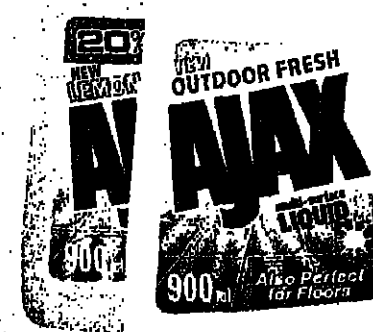
תודה לאלות, שיש תכשיר ניקוי אחד - אג'קס, שאפשר לעשות בו הכל בשתי ידיים בלבד...

מוקה מקורים

מוקה ברזים

מוקה רצפות ושיש

AJAX

אג'קס - אחד בעד כולם

עוד מוצר איכות של קולגייט-פלמוליב. עכשיו במבצע הנחות.

עמית לוינסון

בחברה טובה ■ בחברה טובה ■ בחברה טובה

רוני גוטמן בעית עם מבטא מזרחי

• רוני גוטמן
עכשיו הוא
טיוס

הסרט "לנוב את השמים" הוא תפקיד אמריקני של חברו H.B.O., תחושבה

לחברת הכבלים הגדולה בעולם, אחד השחקנים המשתתפים בסרט, המצולם בימים אלה בארץ, הוא רוני גוטמן, בלגי החי בין פאריז לניו יורק ומדגיש "במעט ישראלי". את רוני גוטמן כבר ראינו בארץ בכמה סרטים, ביניהם "דוטון" של אנדר' ויידה, לצדו של ז'אק דמאדיה. בפאריז שיחק את איש הפיל"ח הצעיר החדשן שנקרא הצלחה, ואילו בניו יורק הוא מוכר בברודוויי.

הוא נולד בבליה, אבל בילדותו ביקר הרבה בארץ וצילם סרט, שהיה צילמה כמה פעמים גם התנדב לעזור בקיבוצים. פעם עבר בכותנה ומעט בלול. לפני 13 שנים השתחרר כאן בסרטו של בימאי בלגי, "עכשיו", שצולם בסיועו ונעם אסי ריון ומשה אישכנסי. הסרט נכשל בארץ, אבל היה לו השנה עונה בבליה, כאשר הוצג שם בפסטיבל הסרטים השנתי.

גבא ואמנם לא שנית, אבל וצא לי לשחק תפקיד קצונים וטיוס", סיפר רוני בסביבה שערבב בלול ורולטון ת"א. בלונגו את השמים" אינו טיוס עוראקי שנוצח בלול, ואילו בסרט הבא של איז חורן לאתנו דראשית המאה שעברה, לתפקיד של גנרל בצבא מפולאן.

הסרט הבא הוא על שנתו האחרונה של נפוליאון, הדיכוי - קאבאלוביץ, שוב פרלי. הצולמים - חלקם בסטודיו במלון וחקלק באי ליד בולגריה, שנוצא מתאים ביותר לתפקיד האי סופר-הלה. בלונגו את השמים" יש לרוני רק בעיה עם המבטא המזרחי, אבל בזה עזרו לו חברי השחקן ששון באי. חוץ מזה, את סיפורי המרחק שמע בילדותו בבליה סבו וסבתו, שניהם ד"ר סקווינסקי, חיו שנים רבות במצרים, שם עבד הסב בדואר השניים של המלך פארוק בעוד הסבתא טיפלה בשיניים של עמך מצרים.

• אליעזר שמואלי
עם טיפ
טיפת מזל

בעיצומם של המאורעות ההוליוודיים, הגיע למעלה מ-100 שירים, נספחים, קוסמים ושאר נציגי מיתות לקבלת פנים שוערה עם מינוי של אליעזר שמואלי לתפקיד מנכ"ל בית התרבות. שגור גרמניה אפר לו, שמנהל מוזיאונים בארצו באים לבית התרבות ללמוד, כי המוסד הוא חזק סמל ומפתח שגור צורת הדיע לשמואלי על קבלת פנים נוספת שיעור לבדו, כי ממשלת צרפת העניקה לשמואלי עיטור כבוד של המסדר הלאומי, ואילו לואי טיילר, נספחת התרבות הנאה מארץ של שגוריות ארה"ב, יכנה למבטים רבים. בגלל עיניו היפות, לדברי אורחים רבים.

גאלה, אשתו של שמואלי, שיכון מנכ"ל משרד החינוך, ואחותו רחל, ואבר בראשית דרכם המשותפת. גאלה ואליעזר הכירו בגל'ע בעת המצור על ירושלים, כשהחל הדם ביניהם, הסתר שאלו של אליעזר עובד כשליח אצל חסידות, אביה של גאלה, שהיה בקאי גדול. עם נישואיהם זכה האב בקידום וניתנה לו עבודה פקידותית. כדי שלא יחשבו שחסידיה נולד בקאי, סיפרה גאלה, שגם אביה התחיל כשליח וזה היה לפני שנים רבות, כשידד מירושלים לת"א והתקבל לעבודת שליחויות בבית-החורשת למצרות של האחים שלוש. גם כל להתחנך עם אחת ממנהלות, רחל, נעם שגור, וסד כמה שכונות בירושלים, המספק המתבקשת היא, מן הסתם, שאומנם צריך רק טיפ של מזל אבל רצוי קצת יותר מה.

אליעזר שמואלי עם אשתו גאלה שמואל, ואחותו רחל, העניינים של נשפחת התרבות

דיקוה מתווסף על עיטמה אלבטו של חמו רנה (סי.בי.אס.), אלבטו וצנחן הארץ שמצליח וזה באחרונה. דנה, וזה חרשית, לא כל"כך מאושרת עם התוצאה. זו לא דנה, היא מצויה, דנה האמריקנית היא זו שבתצלום המנ"ל, לעינה, היא שניל בני הקולנוע אולי מנחת מדי. דנה ילדה טובה, רק ב-16, תלמידת המבנה לאמנות בבית-ספר של ויז'רצ'ר.

את ראשית דרכה כדוגמנית היא עשה במנה "ביו לודון" תל"אביבית, שם גם נילו אחת אישה חברת התקליטים שבחרה בה לעיטמה התקליט, אומנם, כשהתחילה קונה הצטלמה לבדו ולידים, אבל זה לא נחשב התחבית העוקרי שלה הוא שירה, היא שם כיום בכמה תוכנים מוסיקליים של עיטרים בראשית דרכה, וגם מצויד בשעונית הנאה. לפי האביבציה, קרוב לודאי שבקרוב נראה אותה יותר.

מיכאלה ברקו: חוויות מפאריז

• מיכאלה ברקו
התבצרות בדיסקוטק

מיכאלה ברקו, דוגמנית מגיל 13, כבר בת 18, איך שהזמן רץ, מיכאלה, המוכירה במדינת וינסה סקדיובית עם נוסף סלאבי, נמצאת בעיצומה של קריירה משגשגת, הכוללת תצלומי שער ב"הוג" וב-מדיה פוטאר.

דורה לוסיטיגר, עם דות תקוה: מעצבת את הדוגמים

• דורה לוסיטיגר
רווחים בתעשיות הבית

עוד לפני קום המדינה הקימה ויז'רצ'ר חקלק לתעשיות בית, שחשפה תעמולה לנשים שלא יכלו לצאת מביתן לעזור במרחבת המשפחה. בשבוע שעבר, אירחה מועדון "רולסק" בת"א את התקליט, שראשונה עומדת כיום דורה לוסיטיגר, אשר ערכה במקום תצוגת אופנה מעבודותיה של חושם.

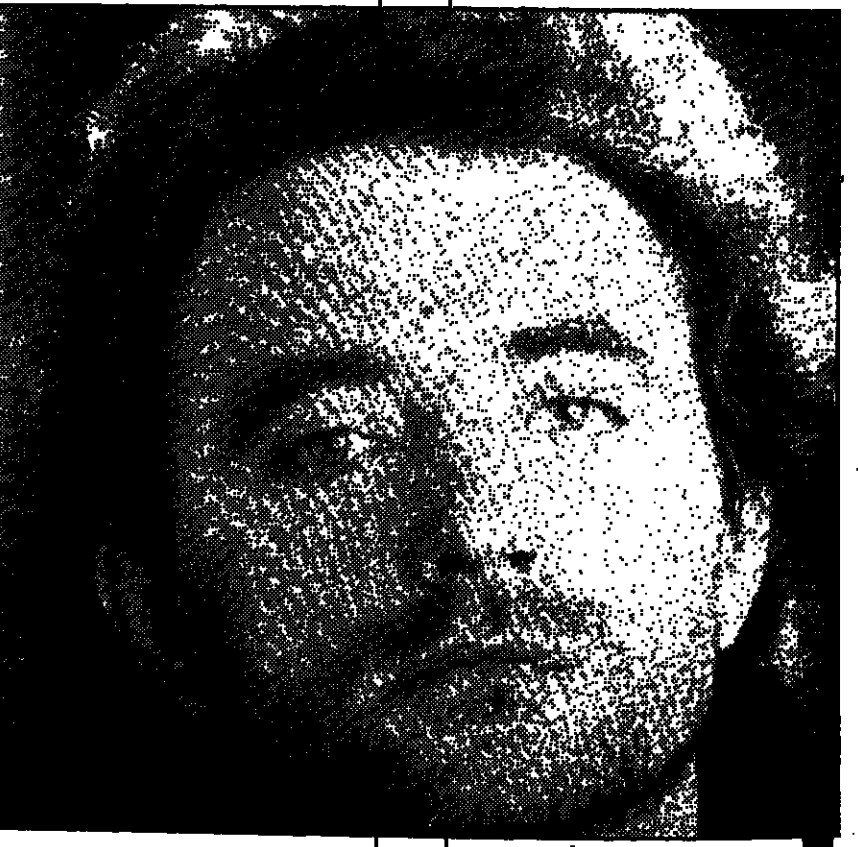
דורה ילידת ת"א, חתכה 25 שנים במונקפורט, לשם הגיעה בעיקבות גאלה, תקבל ארצו לוסיטיגר, לפני כשנים שנים, החליטה למשוך את כל המשפחה לעליה לארץ, כיום עוסק ארצו, מלבד עסקי, בבחיבת ספר על הוויכוחים במחלוקת האחרים בספר, נושא שמעסיק אותו שנים רבות, וסגירתה, הלה גלור.

בחברה טובה ■ בחברה טובה ■ בחברה טובה

• רישאר ברינגר
דיאטת יובש

השחקן רישאר ברינגר הפך חזק שנים אחדות לדמות ידועה בקולנוע הצרפתי. מין החתומות שמאחוריהן כאילו מסתתרת תמיד אינשהי תעלומה או מימה, מוכרות בארץ בעיקר מהסרטים "דיוה" ו"רכבת תחתית" (עם איובל אדל'אני). עכשיו הוא מככב בסרטו של ז'אן לוק איבר "חופשה בכפר" (מקור בצרפתית "הדרך הארוכה") בתפקיד מלו השחקן.

גלי מצבר של ויכרונות אישיים, מהם קשים מאוד, אי אפשר להיות שחקן, הוא אמר ומספר על המטען האישי שתביא איתו לסרט. "בדרך כלל אשתו קוראת ראשונה את התסריטים. כשקראה את התסריט של 'חופשה בכפר', אמרה מיד: 'התפקיד הזה חפז עליך'. אני היה קצין רממי שאני פגשה בזמן המלחמה בצרפת. הם הביאו אותי לשלם, נסעו למדינה וחשאונו אחי אצל סבתו מצד אמי שגידלה אותי. שנתנים מילדותי הייתי שרדי בעיוורון מחולל. כשהורה אלי היאהיה לקיור בשחמט.

רישאר ברינגר: מסיית כל חצי שנה

• תמי רודיק ומייקל שטרן
ריהוט מפחי אשפה

התורמים דיווח וינה אתניה, אלמנט של ד"ר עקביה רודיק, הוא אשה שעשתה חרבה, אבל בשקט, מוזיאון ת"א הוא בשכרית כמו ליד נוסף. סייעה לה עיניה לאגדת חשוחים וכן על מוזיבין-ליינר וצוות מחלקת החינוך של מוזיאון ת"א.

כשהגיעה את הרעיון למייקל שטרן, משרדיו ארצו, שטרן רודיקבי, התחיל הדימויו של למעול שעות נוספות. בעיני רוחו ראה את הנשים השונות של מטרופוליטן מוזיאון בניו יורק, אלא, שמתעמי חוקרן נאלץ להצטמצם. במקום שלחנות חצולת לשוחרר מיכלי ביוב מקבוצת כינרת ומהער כסאות - פניו זבל מקיבוץ עין חרורש, ואילו קיבוץ חשוון תרם מימיות נכ מתחבבת, אותן נשא באומה המלגרים של שטרן רודיקבי. התוצאה הייתה נשף מקרי ביותר שגור נעג רב 4000 אחרי.

במחלק הערב לא רק שוכח שטרן במחשבות, אלא גם קצב חלל העלות עבודה במרשת, לאו ורודיק בתחום תעסוקתו. כמה גברות לקחו ברעיון את עיניו ורודיק, את השעה נעאלה אחרת אשר לקחת כסאות פאלה, אותה התחילו בשולחנות ובכיסאות גם יחד. כשנאלצו לה שמייקל הוא שומח אף חיעוק, קיפקו לחצות אצלו סט שלם בשביל תנהל במוטות שלם. הוא לא חזרה מן המלגלה לה שרודיקיה הוא הוא בעלם פניו זבל חיעוקים ומסמס של טוב.

פריסילה פרסיל: יצר חרכיות הבינלאומי

• פריסילה פרסיל
אלביס הופיע בחלום

פרסילה פרסיל, אלמנט של אלביס, החליטה לעצב במפגש את סידרת השלוחות "דאלאס", בז היא משתתפת במשע ללוקס מוקדם כל בקר, לעצב את תבית ולחור רק מאחורי בלילח. ברצוה לקדש יתר מן למרקו פאריבאלדי, אחובה ואבי העונק בן השנה, וכן לבחור לוח מרי (19).

לאחר שפרסילה גם יצאה בהצגה שהיא שואף לתקדם בקריירה הקולנועית שלה מנבר ל"דאלאס", הגב לארי הנגן (לי.אן) בכנס, "בכוחות הוא חתחת מוכרת, ועכשיו אנתו קטנים עליה, למי שמוערת, לוק שברוך, כי פריסילה בת 42, שוב בחור.

דיניץ ובינון בזכות החתונה

• דיניץ ובינון
הנשק הסודי

הלנה לוינדה אמריקאית קרבה קבלת פנים לוועידת תשעים של האו"ם בירושלים. את הלנה מנחה בארץ חרבי

מקור: פני אלב

זמנים מודרניים

זמנים מודרניים

קחו סני®

תיקני דין.

סנו קליר - תרסיס רב-תכליתי עם מתן לניקוי והברקת זכוכיות, פורמיקה וכל משטח.

צריכים ייעוץ משפטי?
קחו את מדרג' סטו לגקוין ואחזקה 1988 המצורף חיים
לשבועונים וליוזרונים אמר עדיו יש לכם שאלות, סלמו
לסט 03-454186 או פגישת היעץ "מה הבעיה? סטו
עונת" בכל יום ב' ברשת ב' מ-00:00-10:00 בבוקר
בתוכנית "ביקור בית" והיעצות של סטו תמרוך לכם כל
מיה בניקין ובאחזקה.

同感度

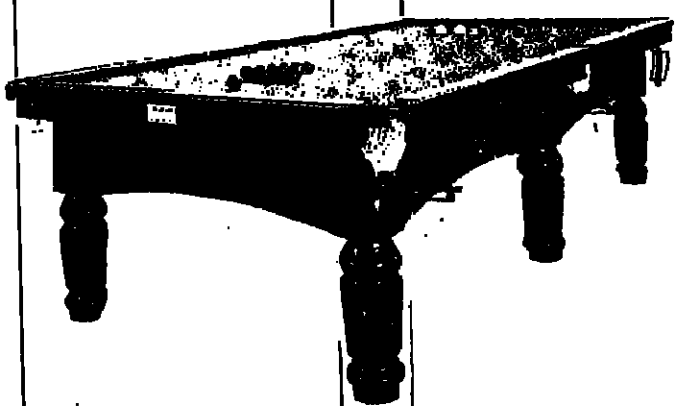
החיים בזבל

אצל חוקרים, אסמיו האשמה, קורח
קורח כל שינוי אורח-במות.
קיימת בעיה של התיידידות קורח
שמעוצמת את יכולת ההתנגדות
(המערך בע"מ 59)

هكذا من الأصل

זמנים מודרניים

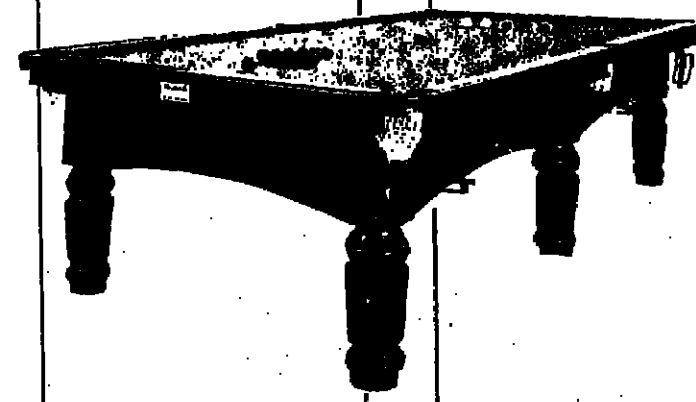
מה הרחיק קצוץ את טטאלומה מהחתיכות בארץ, ומדגיג את רלף קליין לפני מישחקים? ביליארד • מישחק האצולה האלגנטי הפך ללהיט בינלאומי • בשנה האחרונה הצטרפו למלכת אנגליה וקריסטל מ. שוולת" גם הישראלים • אנשי עסקים, שחקנים וסטודנטים, מכים בכדורים הצבעוניים • כמה עולה, איפה קונים, איך משחקים • תופעה

חבצלת דמארי צילומים: אסף פוקר

השיגעון החדש במדינה: ביליארד. משחק אלגנטי, הנחשב בעולם לספורט של בני האצולה, החל וכוש שנה גם את הישראלים. אליזבת מלכת אנגליה משחקת ביליארד בארמון וינדזור. סילבסטר סטאלונה דרש במהלך צילומי סרטו האחרון בארץ, "רמבו 3", להקנות לו חדר מיוחד במלון לשלוח ביליארד. הוא שיחק בכל רגע אפשרי עם אחד משומרי ראשו, עם בחורות ותעסק רק בזמן הפנאי.

ישראל גרבה בחידה פתאום, אחרי אנגליה וארה"ב. הפך הביליארד מחדש מבוקש. השולחנות החדשים נצרכים במסעדות, אזורי נופש, בתי מלון, אפילו בבתי פרטיים. אנשי עסקים רבים נעצלו עליו. הורסים קירות, ורכשים את השולחנות הענקיים ושלשם מסר אורז, מסר שמונים דולר, ומשחקים ביליארד בשעות הערב, להפתת המון. אורזים אינדיבידואליים של אל העסקים, מחזיק שולחן בביתו המפואר בסביון ראלי קליין, המפאר בנדידת הכדורים והאופנים, מאמן נבחרת ישראלית ראשונה.

עוברים לביליארד

יצחק יבין, יו"ר התאחדות הביליארד, ובגן און, מנכ"ל מדינה

שחצא לתחרות בינלאומית. יהיה גם שופט בקי בעסקים, עם כפפות לבנות כמו כנשיים. מבט מדינה, אומר יו"ר התאחדות הביליארד בישראל יושב דבר כזה, יצחק יבין, שאינו מושקע כלל מהתעוררות. "יותר ויותר ישראליים מטיילים בעולם ובזמנים בלתי נודעים, המשרות משחקי ביליארד במשך ארבע עד שש שעות ליום". משחק האליפות העולמי האחרון, בדצמבר '86, בין ג'ונסון לטובי רייט, רשם שיא צמיחה 20 מיליון אש"ל. התאחדות הביליארד בישראל מונה כבר היום כ-3000 חברים. מ"ר יום מגיעות אל יבין פניות רבות. אנשים מתעניינים איפה אפשר לשחק, כמה עולה שולחן ומה חוק המישחק. הוא מסביר בסבלנות. ביליארד הוא שם כולל לכמה משחקי שולחן, הנבדלים מישחק קי ומחושב נפוץ בעיקר באנגליה. הוא, יותר מזה ומסחרי - בארה"ב. ויש גם קרמבל, עם מעט כדורים, פורמלרי נבדלת וברדום אמריקני. מציבים סידרה של כדורים

כמה חלוי במשחק על השולחן, בו מותקנים כיסים מרשמים בשונה. המשימה לחתור את הכדורים לכיסים באמצעות המקל. וזוהי ציוד קבוע, כלומר מבט פתוח עם קצת מול. יש להכות בכדור האלן, שאמור לפגוע בכדור צבעוני אחר, וכן להזהר עד שכל הכדורים יחדרים לכיסים. בכדור השחור פוגעים רק בכותם המקצוענים שבחבורה בונים מערך אסטרטגי. מתכננים היטב את מהלכי המישחק. אין בעיה להסתובב גם חמש שעות סביב השולחן. אפשר לשחק בחליפה לא מודיע, אלא אם כן מרגישים. אם אין פרטנר, אפשר לשחק לבד. כשיש אורחים, אפשר לצרף עוד זוג למשחק, ואז תנים ארבעה סביב השולחן.

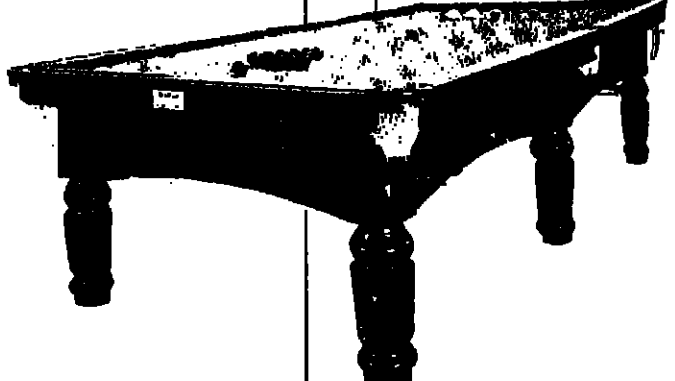
את שולחנות הביליארד עם כיסוי הבד הידוק מייבאת ומשווקת חברת "השולחן הידוק" שבבעלותו של יצחק יבין, המציעה גם אחרים נילוח כמו מקלות, כדורים, נדחיקים ועוד. מחירי שולחנות נעים בין 350 שקל לשולחנות מתקשים עד 6,500 שקל לשולחן

יצחק יבין חי ונושם ביליארד 24 שעות ביממה. בביתו היקנה שנה מיוחדת לשולחן הידוק, וכל המשפחה נרבעה. הבן און בן ה-9 ואשתו עירית. הביליארד אכן חשב למישחק משפחתי, ללא מינובלות גיל. בצמרת הביליארד אמר למצוא נערים בני 17 לצד מסיורים.

בחדרונה, הפך יצחק יבין למנכ"ל הערב במיפגשים חברתיים, כשמתברר שהוא מומחה לנושא. בבית יבין נאלצים להגביל את זמן המשחקים. כולם רוצים לשחק. יבין מאזיץ, שערך עיתון ידוע צילם את החדר הלילה, ורצה לאת לא במהלך מסויים הוא עבר עברה...

לאור הביקוש הרב כתב יבין שני ספרים, העוסקים בנשיים והביליארד והמכניקה המינימלית. 1,000 העותקים הראשונים אולו, ועתה הוא מכר 5,000 נוספים. יבין מנהל מעעים עם אוניברסיטאות בארץ, לרכישת שולחנות ביליארד, לא מכבר פנו אליו מאוניברסיטה למנוחי ספורט, במטרה לכולל את כללי המישחק.

מת לעת סס יבין לחלל, למערכת. בימים אלה שנה מועדה בינלאומית בנושא

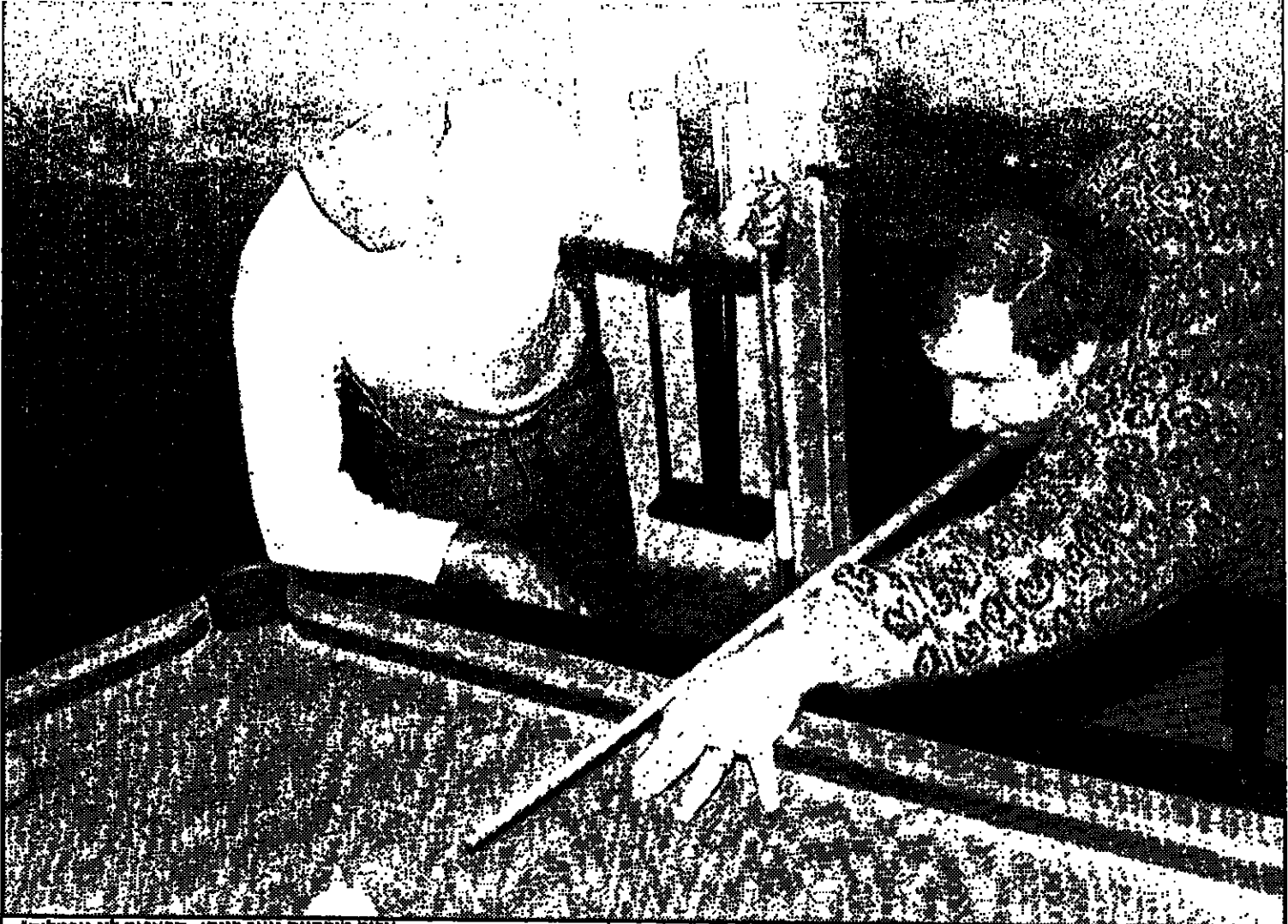
הביליארד, כלומר, באנגליה, הוא מסר, שמונים 8 מיליון שחקנים. שחקן מקצועי עשוי לגרוף שם מיליון דולר לעונה. ארה"ב אינה מפתח, עם 12 מיליון שחקנים ו-4,000 מועדונים ביליארד בעירייה לבד.

השם המדויק בהם היה הביליארד, שצמח באנגליה לפני מאות שנים, מישחק לאנגלים המלכים בלבו. בתוכנית מהימים הם ניצב כעת באמון בקינמאם שולחן מפואר, מהמאה ה-18, עשוי עץ מהמני עם פוחיתים וקיעים. כתב את הדבר הנחמד הידוע בשם השנים, שיוזי מגיע ביום למיליון דולרים.

לארץ חדר הטנקר בתקופת הצננים, כשהבריטים עזבו, נותר המחקר עם חרמית שלילית של ממשלים ומועדונים מפורקים. זו היתה שרידים מהמנים גם כיום לתל מוטבי לעבודה שהם משחקים נוסף, למרות שהם חובבים מועטים של המישחק. אחד הטרנסמטים הגדולים במדינה נוסע עד קיסריה, לביתו של אחד הביליארדים הגדולים, לשחק ביליארד. ויש גם מנתח חושב, שמתח לשחק מול לפני ניהול, ביליארד. אבי טולדאנו, אולם סרב לדבר על כך, ממשש להחיש, בהקשר שלילי.

ואיך רוח ושעשה בעבר את המים אלגנטיה במסגרת משפחתית? כשאלה נהגה להחזיק למלאה שבת, בין חזרה לחזרה הוא עשה אתה במישחק סגור עם לארדון אריה מוסקונה. "התאמת לא נרמלית", קבע רוח. ויש גם

נשים ליד השולחן. יחידות יבין, למשל, חובבת ביליארד ידועה. בקשה "גנדי בתאביה" שהפך לפני כעשרה חודשים למעורר ביליארד הכדור את לקוחותיה, נתקלת באברהם פורת, סגן עורך "אש" מגזין. "אילמלא מקום כמו גנדי, סבור פורת, אנשים מודיעים לא היו מגיעים כלל לשחק". בשולחן הסמוך שיחק אבישי בן דב, סטודנט לתעשייה וניהול, עם חבר ללימודים. סגור זה כמו שחמט, הוא אומר. "צריך הרבה אינטואיציה. אבל אנשים מרחקים מהו, מורד מחשבה שהמישחק לא מכובד". בעולם מגלגלת תעשיית הביליארד כסף גדול. החברה הפכה לאימפריה כלכלית רק ממקלות ואבירים. מחזורי מסתכם ב-50 מיליון דולר בשנה, ישאן רכישת 2,000 שולחנות בחודש. במפעל האמריקני של פטריק מור, שייסד את השולחנות למסר, צבע הבסקט, צריך להחזיק שנה שלמה עד לאספקת של שולחן מור, אגב, ישלה ארצות ליבן מכולה וכן 80 שולחנות בחודש הקרוב. קשרים אישיים. הלהים האחרון הנמצא בדרך לכאן שולחן אולן מגול, שהוא גם שולחן ביליארד. מסיים את הדוחות העלינים, ומתגלה שולחן ידוע ביליארד, למי שעוד מהסס, הפך מקבץ לטאל מעשה. כל הסיק קלביץ מדיי משקלן מכיל. אפילו לליגה ארנה, קייטל מ. שוולת", יש בביהן בבוורלי הילס שולחן ששויי נאמר בכמאה אלף דולר.

אריה מוסקונה וזאב רוח: "התאמת לא נרמלית"

עלמה פיסר וקלר רוח שולחן בביתו וסוף בעסק

הכדור האדום

חוג כו"כ
אמצען איכותי לחידוש וחיזוק

לוח פעילויות חודש מרס

חוגים...	חוגים...
חוגי כדורסל: 17.00-09.00	חוגי כדורסל: 17.00-09.00
חוגי כדורסל: 17.00-09.00	חוגי כדורסל: 17.00-09.00
חוגי כדורסל: 17.00-09.00	חוגי כדורסל: 17.00-09.00

סוף שבוע באילת

פרטים והרשמה ב סוף שבוע

טל. 03-5101094-6 בין השעות 09.00-17.00 ברציפות

חוגי כדורסל: 17.00-09.00

חוגי כדורסל: 17.00-09.00

חוגי כדורסל: 17.00-09.00

~~החברות שיש להן חלקים בבעלות של יותר מ-1% מהחברה יודעות על כך ונכנסות לתוך המסגרת.~~

هكذا من الأصل

מיזגני אדיאל - מיזוג של כל היתרונות

צפון מקדוניה

במחורף
מחוגי אר"א

את אחד
על
מן מפורס
בקהל ובמבחר
סלילי מקומי
ות נאח למבני
שלים ואולמות מר
במיוחד

[illegible]

מזג ארצה מליכוס מליכוס
היום יום ו' ו' יום יום
שמביאה לחסון עקר הצריכה
האזרחי בין כי כד מנו
מיתרן וזה אומנותי השונה
על המפורסד ממנה בזה
ומוסף לחסון הצריכה
החסון

הנה נקרא
הנה נקרא
הנה נקרא
הנה נקרא
הנה נקרא

התקנים בקלות.
יחידות תומכים או
יחידות, וללא אבק
התקנים

הוא ידועים כמזון
מפחית שקטה
עית גם במית וגם בחוץ
ההודות הפיתוח מקורי של
הדסי החברה

[illegible]

נצרת: 06-559701 • פרס חיה: 06-373138 • חבל לכיש: 051-48193 • חבל שלום: 057-82951 • באר שבע: 057-77771 • אילת: 059-31940

יהודית אורני

מלל
סהרורים

היחול לי היתחלות באילנות גבוהים, אבל ליבויך ואנוכי היינו הראשונים. לקח לנו ימים לתפוס את משמעות השבר המוראטי. אלא שאני הייתי מצווחת במישורים העבריים כדוריות, ואלו ליבויך, להבדיל, ראויין על ידי סלבי קשת, נצח באש נבואית, שפתי ביטוח בריצת ישיעו פרק ו' נכראי לקראו, הערך מרוב קליטו. ליבויך היה קיצוני מבני וגם, מהבדל, דורך יותר. רציונליסט עם ראיה דרושה בלי אופקים.

כל סטעני או היה, שבמקום לחכות לסלפון יש להרים את השפופרת ולהרים ימלנו לעשות או מזהה של חסר, שרק מנצחם יכולים להושיע לעצמם. יכלנו להרים את קרנם והעללת בעשר, להחזיר להם את כבודם ואת שטחם כנאמנים אומללים לגבינו. יכלנו ליישר נבולות ביטוח, לפרו את הנזה ולאטם את מריטות ערב לשלום. כל זה עם צל חוק אולם ליבויך היה קיצוני עוד יותר. הוא קרא או להרוג להם חזקה את השטחים, רק שיקח. להשליך אותם כמו רימון ולחזק ניצח, לפני שייחזק להוציאם.

ביללות שבת דאן, בוג בן בית ישראלי להאדאית אחרי הגירושין והבגידות של בית פורטיס, מיבית הקסם החדשה, בוג כלום להימשך ליריביו פוליטיים. נקשרת והוצא של שודר השטחים ויהא או בוגה במיוחד. הנישום המשרי לא היה חקי כלל, שכן מנצחם אינם וקמים למוסר, הבנינום הפרימטי נשען או כמלל של סדוריה.

אחר ערב אצל ארז מאנשי המדיה, מוליסים סימיו גבורה, מלענים על חסרם מיגריה, שחללים נעלים ובורחים. אני השמעתי צוטים צורמים, ביטויים של שאינפוש היבורים על גורלם נשפך שראוי למצות. הלשון שלי תמיד מונעת מכוח עצמם, אינה נועצת והינה מתחשבת בן, ולא איכפת לה שאני משלמת את המחר.

וכער נטרף קלי בין הקולות הנכבדים המבוכות, מבנה מן המפה אחי מתמסר וישיעו ביערות הימין דאן. ובאצבע מאיימת מכיון, שכבר הוא מתקשר שירות לשרהינר, שיהינר מיר מן החראה, כי אסור להרשות לי לשחות במריצת תלמידים ערב גינס לצדל. אני אחי.

מאמציך להכחיד חוריהם לא היה בדשתי, גם לא חש דרך אכזרי להגן עלי. רעות כדעונוי היו חומה לזרם. ואני או נושאת את כרס בין שיני בחוש ושמיי, ולשוני באמור אינה מתחשבת במצבי, צוללת ושורקת ומנסה להתגבר על ההאש אפשרי שיתחמו אליה כאילו שאינן קיימות.

וזה מוכר לי את המטנס המדי שהמציאה מבחתי המסכולוגית. בדענים שחילקו עליהם על העצבים, היא עושה לעצמה מין סימולציה קטנה, מה איכפת לי, היא אומרת לעצמה, היא אני לא אשא שלום. אני רק בייביסיטר. והי זה לא יימשך לנצח, עוד מעט תבוא אמת שלהם ותיקת אותם בין כה וכה.

או הוכרה המביטות היא אישור את חלק מבעינה. למה אני לא יכולה להגיד סליחה לנכבדה למה אני לא יכולה להגיד לי בלשונך למה אני צריכה להתערב בויכוחי הילדים למה אני לא יכולה להתייחס לירי הושתל בחדר העבודה כשהיטות לא מסודרת ולמה, למשל, אחי בוקי שלם ליר שולחן הביתה לא נעים לי מהמטעל, למען ולהתגבר בחדר ולטות אולי בגלל שלגרי עיני אני רואה תמיד את הימים הנמוחות של אמת שלי במיטת של ים עמוה.

לעיתים תדיר של מוכיה אחנו עובר במסע העבודה יש תרונות חסרות. גם ויהא המפגשים הרוטניים עברו, כך מיווחים מוקמים למען העבודה. רק את עגלת החרוץ לאני ממסירה. רגע אחיח נעיצות מחללים לרוח לי בראש כנראה בגלל חשק מסביב מי קא לי. במח המדי, במח שאקבה לך עוד החרה הובל. עכשיו.

העיתונות הימנית נמנה מאו. ורות וכתה בשילטון, והישי שהקדים לי את לרית בני בחדר שיים. יחי בטוב, מבוצר בדעונוי, ובימים אלה ממש פתגמים אותו עובד כמלח המען לחלל התחתונים, ומצב כשהישי שליטוביך ואנוכי אחרת שיק קתו. והיא את זה בדיקת רציוני להמוך לנער.

עמליה ארגמן ברנע

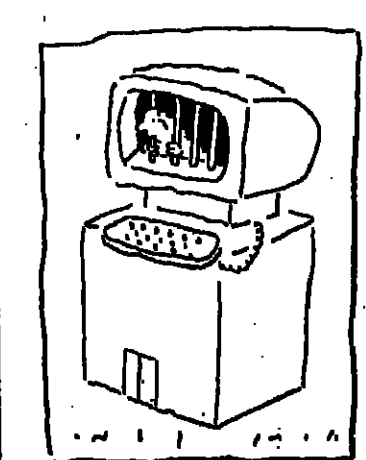
זו עבודה, זו?

לא מה פתאום. חיבנס. היא לא עובדת. היא בשלפון. מאחר מדי. שחי השכנות כבר היו בפנים. הראיון הטלפוני עם טופרת הילדים, הפך מאותו רגע לשורה של עזיבות פנים אילמות ומסרים מגוממים במנומניה: תוכנית שבוז'וויק עדינג, אונגראות נחמד איך בחרו? כשענו, הדלילין של הכתבה היה מאוחר. אין צורך לתאר סצינות ביותות שיגרניות אחרות, כשהילדים מתנגחים אם לראות את כושריב וגמר או את הקלחת של המפטיגלי, או כשהעזרת נכנסת אוטוסטרדה ואומרת אדוקסר-לכתה הצהרונה המפידית.

שהיה עליהם להצהר שהחלפתו ללשון. או הטלפון. בן, היא נבית. לא לא היא לא עובדת. היא כאן.

הרגמאות רבות והפרינצ'ס ברוך מלומה נואשת של נשים שעותקות במפגעות בין כולי הבית, להבדיל מביטות בעבודה שוק עבודת. רבות נלחמות על החרה הון, לעפעפים בלי לופה, ומשפחות מכיון שסחיו הסכל טוכעניים. יש רגעים קריטיים אצל אלה העוסקים בכל סוג יצירה, שותחם והפרייה שלה באזור בידור מוחלט.

אלה שמי ששיר כלכך לטביעה הביתית השימושית, לא מתחשן פתאום כראש של חסביה למשק ותחשבות. או מה אם יש לנו כבר מחשב שמחבר אותנו ישירות אל מקום העבודה. נתנו לו פלאי סכניס - אבל לא לקח את החסביים ואת רופסי ההתנגדות.

אישהות ליליות שעובדות בבית, מרצון או מהכרח, נקלעות למילוח. יש מריבלניה של יתר קורבה לילדים, חוסכן בפרידות ועיבות, לפעמים גם במסרק, מאידך הן הנובעות משה בלתי אפשרי שיתחמו אליה כאילו שאינן קיימות.

וזה מוכר לי את המטנס המדי שהמציאה מבחתי המסכולוגית. בדענים שחילקו עליהם על העצבים, היא עושה לעצמה מין סימולציה קטנה, מה איכפת לי, היא אומרת לעצמה, היא אני לא אשא שלום. אני רק בייביסיטר. והי זה לא יימשך לנצח, עוד מעט תבוא אמת שלהם ותיקת אותם בין כה וכה.

או הוכרה המביטות היא אישור את חלק מבעינה. למה אני לא יכולה להגיד סליחה לנכבדה למה אני לא יכולה להגיד לי בלשונך למה אני צריכה להתערב בויכוחי הילדים למה אני לא יכולה להתייחס לירי הושתל בחדר העבודה כשהיטות לא מסודרת ולמה, למשל, אחי בוקי שלם ליר שולחן הביתה לא נעים לי מהמטעל, למען ולהתגבר בחדר ולטות אולי בגלל שלגרי עיני אני רואה תמיד את הימים הנמוחות של אמת שלי במיטת של ים עמוה.

לעיתים תדיר של מוכיה אחנו עובר במסע העבודה יש תרונות חסרות. גם ויהא המפגשים הרוטניים עברו, כך מיווחים מוקמים למען העבודה. רק את עגלת החרוץ לאני ממסירה. רגע אחיח נעיצות מחללים לרוח לי בראש כנראה בגלל חשק מסביב מי קא לי. במח המדי, במח שאקבה לך עוד החרה הובל. עכשיו.

סימה אלה

ועוד בנושא
הדאגות

היום נשלים קצת מרד בבלון: רייל קרני, רבנות, הוא אכן נצטלמן משלם. אבל, באמת, אין צורך לקחת את רבניו, ורבני רומי, ברצינות המורית. הסודות, שהם לכאורה חושפים בפנינו, אינם סודות כלל. הרפסטים שלהם מתגללים בכל תור של קשתות חזלים, בכל שעה משתתפות עם ורדה חולנית, ובכל שעה אורילית עם הברה טובה.

הבעיה היא שאנו, כנראה, ביום בליבנו למקורבנו ואין רמז יותר גם מזה, שאחרי הכל אנו בוקקים לקורסים. למה קרס הוא רבר טוב כי בקורס מושיבים אותנו על כיסא ואומרים לנו עכשיו לומרים, ואן, למרבה ההפתעה, מייחסים ברצינות מבחילה לכל רבר הכל שהמדריך או המנחה או המורה אומר לנו.

אם ורבים יש לקבל כששומעם. אם אחת מן העצות תעוון - ופה לא צריך להיות מייסור. צריך רק ללמוד להיות במפורסות. או בבקשה, עוד צורך מעצותי של הגורל מכולם, רייל קרני, כיצד להסיר רגמה מלב.

אל תחלל מלחות עמוק טוען רייל קרני, שלא לשווא מחזירים המסכולוגים את המושג "ריפוי בעיסוק". הנה כי, כאשר אתה מראג, לך ומצא עיסוק להשקיע בו את עצמך. קת, למשל, עט ונייר ועוד רשימה של ליקיים שיש צורך לתקם בבית. אולי תתרום זמן לעזרה בבית חוסר של ילד.

העצה הזו מתבססת על מוקמים שגילו כי מוח האדם אינו יכול לחשוב בעת ובעונה אחת על יותר מאשר עניין אחד. לכן, אם הנין שמקיע את ראשך בעיסוק כלשהו יהיה בטוח כי תשכח את צוהריך לחכות לאותו פרק זמן, וזה, כי תהבך, כך מתברר, אינו מובל חלל ריק. כל חלל כזה מתמלא במחשבות. מוח ריק יתמלא בגישות פחד, ראוה, שינאה וקניאה. כי הם היצורים הקרומים, הבראשיתיים, חוקקים. רק בכוח המפש ניתן ללסם, וכשהיך מראג אין מוחות המפש עינר. לכן, אל תניח למחך להחנות ריק לעולם העסק אותו וכעיקר בחקשה שהיך מראג מאור.

לעיתים אנו מתמדרים באמצע לב עם אסותה הגדלים של החיים, ואז מניחים לוחות ולטרדות קטנות להכריז אותנו, טוען רייל קרני. מצותה מכאבי הלב שבעולם נגדמם מלוחות קטנות לאגו שלנו. אסור להניח ללוחות להציק לנו.

השתמש בעוק המפגעים כדי למסל את דאגותיך.

99 אחוזים מן הדברים שלובים אתה רואה אינם מתקיימים לעולם.

שאת מקלע עם חבלות נמנע הייך נכון להשלים עם רביים. והשלמה היא צער ראשון לקראת תגברות על תוצאותיו של האסון. כמו שנאמר: את תכבד על חלב שנשקף. כי הדרך שאנו מגיבים לאסון היא דרך שבעת את רגשותינו. את הנעשה אין להחיש, עליך אל תראג בשל העבר.

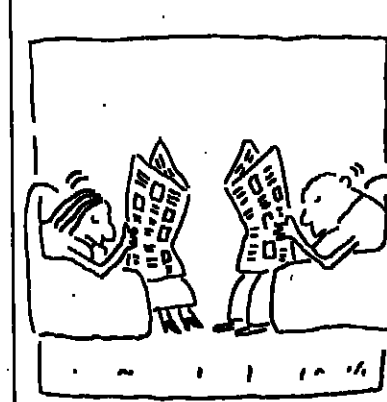
ורדה רזאל

לא כולם
חיים כך

שיעמום, שיממן, היעדר תקשורת. אבל מה כבר אפשר לצפות מיהם? גישוואין שנמשכים חמש, עשר, חמש-עשרה שנה הרי אי אפשר לצפות לטרנדות תחת הולון ולכריזמטות כנסים.

כך חיים כולם, לא? לא. כמה לא חיים כולם. ספרים ומחקרים חדשים מגלים שיחסי הקירבה של אחוז קטן באוכלוסיה דווקא משתבחים במשך הזמן. ואילו הרוב, שחיים זה לצד זה ללא קירבה ממשית, נחלקים, בעיר, לקבוצות הבאות:

- אנשים שצורכי הקירבה שלהם נמוכים ולא התברכו בעשר בעומק נפשי. הם חווים את עצמם, ואת מערכת החיים שלהם, כאסון דרורי. גור להם בהיעדר קירבה.
- אנשים המבלים את רוב שנות גישוואם במלחמה לזכות בקירבה. זה יוצר אקסן, ורבה מנע, משא ומתן, מריבות ותפיסות, מעלות ומורדות, יאוש ותקווה, לעיתים, עצם המאבק מעניק תוכן ומשמעות. לעיתים גורמת השחיקה ועייפות הקרב.
- יש שלמנו לחפש את הסיפוקים הייגיים במקום אחר: בעבודה, בגידול הילדים והנכדים, בתחביבים ובפעילות יצירתית. כל דור המערכת הווגית איננה חותרת תחת פעילויותיהם, הם כולים לחיות עם דלתות.
- אנשים שלמדו לחפש את הסיפוקים אל מישור אחר ומבנינים לחייהם מערכת חיסט

כעלות דרגות שונות של חשיבות, רצינות וגורליות.

אלה פתרונות בריאים יחסית, במובן זה שהם אינם תורמים תחת מיבנה האישיות, למיבית הצער, הצורך העמוק בקירבה וגינת, בפיא גם לסיריה של פתרונות המורית יותר:

- יש אנשים שמסבירים את חשיבותם באכילה, ואוכל מציע סיפוק ומין וגוה, שמפסח על היעדר סיפוק רגשי, מיני וחברתי, פתרון לא נעים ולא בריא.
- יש אנשים, בעיקר נשים, שהתסכול גורם להם לשקע בסדרה ארוכה של מחלות, בבדיקות, טיפולים, ניתוחים, חיסים עם המון אחיות ורופאים, וכך מוצאים עניין לענות בו.
- יש אנשים, בעיקר נשים, המפתחים סימפטומים נפשיים על רקע התסכול בשל הווגי, היעדר תחליף או פגיו באות. ביום בהיר, לא סיבה ברורה, מתחילות רדיקטות, חזקה, פחד להיפגש במבוכות רחוקות מוחז, לכית, משה כבר רוצין בשיפולי הבסן או ליד הלב, נטיף לשניה רעה, ותעוררות בוק מתחת. אחרות נכנסות לריבאן שס, יש נשים שמפתחות תלות מפורטת בבני זוג, הבלתי מספקים, מעין תחליף לקירבה מסתת אפירות נכנסות למרסטים של קניאה חולנית, וככן, ואם צריך להשלים עם היובס וחשימתו בחיי גישוואין במובן שכל אדם יחפש את התחנה השואים לצרכיו ולאישיותו. השאלה הנכונה היא, איזה מרחי עבה התבססות מאלה שסבירים שכן מבני, שכן חיים בלם.

ג'ואן שן (בתמונה) הקיסרית בסרט "הקיסר האחרון" של ברטולוצ'י שן, 26, ילידת טין העממית, בוגרת החוג לקולנוע באוניברסיטת קליפורניה, עזרה לברטולוצ'י להיכנס לתעשיית הסרטים הסינית • בראיון היא מספרת על תפיסת ההיסטוריה בסין, על לימודי המשחק שם, על הסרטים שהסינים אוהבים

הקיסרית
האדומה

סי. מארק גייקובס,
עמי הסכם עם
האינטרנווי
תצלום: פיירו זאדאני

בסין היא כוכבת סרטים ידועה. נשלם המעריץ היא מוכרת רק נקעות שני סרטים. "טאיפאן", שנכשל בקטנות והקיסר האחרון, שרט של ברנדר ברטולוצ'י על פייה הקיסר האחרון של סין.

"הקיסר האחרון" הוא פרט המגולל ספור היסטורית שלם בדיונה מצויינת להפליא. את תשבת שחקאי האמריקני דרע להיפוך את התיאטרון המקומות בקינע.

קשה לומר. אתם האמריקנים שמתמשים דרבה בבטי'ו' זה כבר שייך להיסטוריה. וככן, בסין אף פעם לא הקלנו ראש בודסטוריה. שם זה חשוכ, רלוונטי. ההתעלמות של האמריקנים מההיסטוריה היא משה חדש עבר.

האם היספור של פריי מוכר לזה חכם המיני?

לא ממש. אנשים איבדו עניין מן מפני שהיה בגר נוכח. כמו מוצות אחרות, אהנו נוטים להמקד על אשתו, וואנג, שאת תפקידה גילמה, היא היתה מתורבת מאור. ניסיתי לערוך מוקד אחרות, במיטכ יכולתי, אבל לא היה תרבה מידע. רק מעט דברים שכתבתי.

החיים שלה בריאם באסין. ושה היתה באמת מבורח לעופים, נראתה שולית את בני של הנהגה.

בן. וואנג וזוהי היתה נפידה בסך הכל, אבל אלה היו ארבעה סרטים טובים. הייתי בה מול

מקדאף אל אל

בלי המנה העיקרית

מה שפחות דליה ניר

לא תמיד מתחשק לאכול מנה עיקרית. יש האוהבים רק מנות ראשונות ומנות אחרונות. ארוחה לא חייבת להיות בת ארבע מנות - מנה ראשונה, מנה עיקרית, תוספת וקינוח. מספיקות שתיים או שלוש מנות בארוחה. בתפריט הפעם - מרק משביע, כריכים עם סלט חסה וקינוח.

מרק שעועית ונקניקיות

המצרכים: 4 כפיות שמן זית; 1/2 כוס בצל קצוץ; 2 שיני שום קצוץ; 3 כוסות מים; 3 כפיות אבקת מרק דליקורית; קומסה שעועית במיין ענביות; 180 גרם נקניקיות מכשיר או מחלבון צמחי; 2 כוסות סוב לכך מנחה; לפת מנודרת גס; ענביות חתוכה לקוביות.

מחממים את השמן בסיר בינוני, ומטענים את הבצל והשום עד שיהיו זהובים. מוסיפים מים, אבקת מרק ושעועית, ומביאים לרתיחה. מוסיפים את הנקניקיות, וממשיכים לטווח עד שהבשר יתפרק. מוסיפים את ענביות חתוכה. (4 מנות. 290 קלוריות למנה)

כריכי ברי

המצרכים: 60 גרם לחם צרפת; 30 גרם גבינת ברי; פפריקה מרוסקת; 2 כפיות בצל ירוק קצוץ; טיפת אחדות של חומץ רוטב; מוסיפים את הלחם ל-6 פרוסות שוות. קולים את הפרוסות משני צידיהן.

מועכים את הגבינה עם פפריקה, בצל ורוטב רוטב. מורחים את הפרוסות בחצרות, וקולים תחת אסכלה עד שהגבינה תימס. (2 מנות. 130 קלוריות למנה)

קציפת תות שדה

המצרכים: 2 כוסות תות שדה; 4 כפיות אבקת סוכר; כף תרכיז תותים דליקורית; שקיק גלוקין 1/4 כוס מים; 1/4 כוס חלב; 1/4 כוס שמנת חמוצה או יוגורט; כפית חמצית וייל; שומרים 4 תותים וימים לעיטור. מוסיפים את שאר התותים במעבד מזון יחד עם אבקת הסוכר ותרכיז התות.

בסיר קטן מרככים את החלבון במים. מוסיפים חלב, שמנת ווייל, ומביאים לתחיחה תוך בדישה. מערבבים עם מחית התות, ויוצקים לתבנית קטנה, מצננים ומקדרים עד שהתערובת תיקרש. מחלקים את התערובת בין 4 קעריות הגשה, ומעטרות בתות. (4 מנות. 140 קלוריות למנה)

איטלקים בדיאגו

פניתי אל המודיעין שבדיאגו מנחם ואלתי אם בתוך החגיגה המתמדת המתרשלת כאן, יש גם משהו חריש בנושא האוכל. אמרו לי שלא, ובכן, מודיעין זה בסך הכל מודיעין, ולכן כמו רגלי, חפשי וחפשי ופגשתי ופגשתי מסעדה חרישה, ספגטי מקורי.

איר מצאתי אותה לא לפי האינטרמציה שלא הייתה, לא לפי היות, כי לא היה שם ריח, לא לפי הקלות, כי המקום חריש ושקט ביותר, אלא לפי המראות והצבעים: שפע של מיני פסטרות מנוחות שם על הרלסם בכל צבעי הקשת, מושכות את העין ואת לב ואת כל מה שמתחתם.

בעבר דווח כאן מסעדה, אריקרה, היום יש כאן ספגטי. המלך מה, יחי המלך. אומנם, רק מעט ממה שהמלך החדש מציע יכולנו לטעום, אבל די בה כדי לעורר את הסקרנות.

מנות ראשונות: מצר אחד סלט ארבע העונות, סריטרי, גרול, ממש ענק מלא בכל טוב הארץ. מצר שני - ספגטי פסטו פרסקו, הפסטו הוא רוטב ריחן, הריחן הוא מלך התבלינים, ואם יש לכם עציץ ריחן בבית ואותם משקים אותו בכוסר והחלל כולו מתמלא בריח עדין של שדות רחוקים - אז אתם יודעים למה אני מתכוון.

היחיד הזה, כשהוא טוחן, כל הבית מתמלא בריחיו הנפלא, וכשמספיקים לתערובת שום, שמן זית וגבינת פרמיג'אנו, מקבלים משהו שכל מרק אוהב אותו, והספגטי בכלל משוגע עליה. מה שכיכלנו כאן היה לא רק ארץ, יש לי חשד שקרה אחד מן השניים: או שזיזונו היה ריחן מיושב, לא טרי, ואז הריחן שלו נעלם ונשאר כלא היה, או שהוא הוכנס לספגטי ביד קמפנית מדי. כמו כן, אני לא מכיר את גידסת היחיד והגור שהונחה כאן, ולא בטוח שהיא אכן מצדקת.

במנות עיקריות הומנו וקיבלנו אסקולופינה אל פונגי ופולטי רה סולה מוגייר. השמות על סהרת האטלנטיקה וכך גם הטעמים. אמנם האסקולופינה ובגדיה שאני מכיר שוראים לזה בסך הכל סקולופינה אמורה להיות מרכבת מפרוסות עלול ולא מחזה הדרן, אבל מי שם לב לקטנות כשהרוטב באמת עסיסי, בטעם עשיר של שמנת: הפטריות נחתות כשפט, והבשר רך וטעים. רג הסול, בצד השני, החרך יתר על המידה, אך גם לזה מי שם לב, כשהרוטב המלוח הוא רוטב עדין ביותר, חמצני, עם הרבה חמאה ושום.

הצד כי יש גם צדית בעניין הזה: היא שאחרי מנות הענק שכלינו עד כאן, לא נותר מקום כדי לטעום מהבשר. הגדול של המנה האחרונה, אף שהיא אמורה להיות כזו, הופכת בקפה חפזי לטעם חפזי. אף שכל זה שורה ועוד קטנה קטנה ושלמנו 10 ש"ח כולל חש.

לוקולוס

חבורת הנקיון של יעקבי במבצע ענק!!!

מיסטר שין

עם המטלית הצהובה המבריקה היחיד שדוחה אבק

תכשירי חברת יעקבי הרבה, אך יש רק אחד, המונאים את כל למכשירי מטבח ולמטבחי פורמיקה, אלא גם לצורך הרגיש ביותר: מחשבים, מערכות סטריאו, טלוויזיות ועוד. זהו מיסטר שין.

מיסטר שין - המבריק המבריק מכולם, הוא תכשיר אנטי-סטטי, חמוץ הידיקות תאבק ומאפשר את הריחוק בניגוד קליל. מיסטר שין - המבריק החיוני גם בבית וגם במשרד.

ועכשיו - במבצע הענק של יעקבי: מיסטר שין בהזולה, פלוס שין חיוס: מטלית הברקה צהובה באיכות מעולה

מיסטר שין של יעקבי ועוד מבחר מוצרי ניקוי במיב עולמי ובמחיר עממי במבצע הוזלות בכל הארץ.

מקרא: אל האל

רומיאו ויוליה, 1988

מעצמו וישא אהבה על סוסו הלבו, אך כשהשנים עוברות והוא אינו מביט, האם לנו האפשרות להחליט שאנחנו יוצאים למגוש אותה או שפשוט ישמחו משהו ומחליטים שהוא הנסיון?

לפי מבקר הניו יורק טיימס, המחזאי של פרנק ג'וני, סרטו מקנני כתוב את המחזה הרצוני ביותר על אינטימיות בתקופת האירוסים. למרות המחזאות אינו על אירוסים ונבחרו ארבעה סיבים לקבוצת סיכום גבוה ביותר - קיימת במחזה אווירה קשה של סוף המתבטאת בתפאורת חורר העלוב והמאורר, ובכריתות בני הזוג מרובים זה עם זה. הוא מצביע על הלחץ אשר אינו מביא את אשתו מבית נוצרת. "לא", הוא מוסיף, "זה לא ילך", ודורשת מג'וני לכתוב.

בסך הכל המחזה של פרנק ג'וני הוא פשוט, אך הוא עניין של חלומות ושל כל אהבה מבינה שיופיע לו עקשנותו של ג'וני מעוררת את השאלה, מה יסודו של הקשר שבינו לבין משיכה בלתי רציונלית, משיכה כימית שאין לנו עליה שליטה, או החלטה אישית, רציונלית להיגרר על ריחוק ועל פאסיביות ולהאבק כדי ליצור גרסא חדשה והחידה שלנו, אומר ג'וני, היא לשכוח את כל מיליון הסיבות למה איננו מתאמצים זה לזה ולהתגרר בסיבות המועצות שבידינו אותנו להיות יחד, גם אם לשעה אחת, גם אם במקרה, בלי יד חזרה אחת.

פרנק ג'וני הוא מחזה לשני שחקנים ושניהם מצויינים. קיי ביטס והתפוסה בתפקידה של הבת והמאבד במחזה "יוליה טוב", לשני השחקנים היו ספקטור רבים אם לשחק במחזה דורש השתתפות אינטימית. קיי ביטס ניסתה לרדת את החצות המפנה לשחק בג'וניור, בטענה שאינה רוצה לעזוב את ביתה בלוס אנג'לס. קיי וולש טען שהמחזה דורש יותר מדי אינטימיות, פיסית ורגשית, והג'וניור קרוב מאוד אלי, אני בגילי, גרוש פעמים, והתגליתו בכמה נסיונות שהוא התגלה כ"כ" שהתפקיד יעבור ויכריז להעניק לו עומק עליו להשתמש ברוססוריה האישית שלו, וזה מרגיש אך גם משווייץ. אבל עם זה המחזה מציג גישה מאד פרוגרסיבית, הוא אומר, הבחור שהתחיל לשנות את חייו, ג'וני הוא אדם כבא שמנסה בכל כוחו לשנות את האבא לאותה.

קיי ביטס, כמו פרנק, איננה נשואה. אולי אנחנו חושבים יותר מדי, היא אומרת. אנחנו לא מאמינים שיש בידנו לשנות את חייה. שאם זה מה שאנחנו באמת רוצים, איכשהו זה יקרה. כך במחזה המחזה, פרנק מתחילת להאמין ואומרת, "אולי", וחייהם שלי באמת יכולים להיות אחרת.

ביום הראשון של החזרות, פול ברייקס, הבמאי, אמר לנו, "זה מחזה על ניסיון, והוא נורא, זה גם כשישיר משהו את ראייתו ותוכן לדעת שחיינו עשויים להיות שונים מבחינה, שאומנם הוא מילימטר אחד עומד בבולות ראייתו צריכים את יד בכוח לשנות את גורלו. האם זה לא גם, איננו יודעים גם מה".

הקריאה מבין לב. הוא אומר לה שהוא אהב אותה, שהוא רוצה להתחתן איתה, אך היא לוועדת לו, וזרקת לעברו את בגדיו, ומצביעה על הילת.

הוא לא מתעקש להסביר לה שזו התרומה האחרונה שלהם, ואם לא יצליח להפגוש את הרגע, לעולם לא יפול בחלקם שום דבר פרט לבדידות חיים שכל מה שיש בהם הוא לא תקשורת בין לבנות אלא התנגשות של גופות.

פרנק לא משוכנע. מבטו להחלטה היא רואה את הרידה בבית הסמוך, כבר שמונה שנים, מאז המהפכה. כבר בדידות, לא רואה את עברו לגור בדידות, זה עם זה. הוא מצביע על הלחץ אשר אינו מביא את אשתו מבית נוצרת. "לא", הוא מוסיף, "זה לא ילך", ודורשת מג'וני לכתוב.

בסך הכל המחזה של פרנק ג'וני הוא פשוט, אך הוא עניין של חלומות ושל כל אהבה מבינה שיופיע לו עקשנותו של ג'וני מעוררת את השאלה, מה יסודו של הקשר שבינו לבין משיכה בלתי רציונלית, משיכה כימית שאין לנו עליה שליטה, או החלטה אישית, רציונלית להיגרר על ריחוק ועל פאסיביות ולהאבק כדי ליצור גרסא חדשה והחידה שלנו, אומר ג'וני, היא לשכוח את כל מיליון הסיבות למה איננו מתאמצים זה לזה ולהתגרר בסיבות המועצות שבידינו אותנו להיות יחד, גם אם לשעה אחת, גם אם במקרה, בלי יד חזרה אחת.

היש בכוחנו לשנות את חייהם? ע"כ עכשיו חיים קרי לי, אומר - ג'וני, עכשיו אני רוצה ליהיה את החיים בעצמי.

למחזה מיננה קלאס של קומדיה רומנטית, כולל המחזה הנילוות האם היה לילה שני לזוג המורחק הזה זה מחזה יוצא דופן במסורת התיאטרון בכורדור, בכך שהוא מבטא את המציאות והיחסיים ולא את החלום האמריקני לא היפה, הנצח, המעלה, המידור, המפורסם, אלא דווקא הפשוט, הרגיל, היומיומי, השמם, המאכזב, האמור - שני אנשים שחללים במחשבות מאבילים את חובותיהם העולם.

העולם מלא בפרנקיות ובג'וניזם, ויחיד פרנקי, אך ג'וני מוסיף, "אבל, אבל הפעם ג'וני אחר מכל הג'וניזם משהו ליצור קשר עם פרנקי את מכל הפרנקיות". זה מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

כך מתחיל סיפור האהבה של רומיאו ויוליה נוסח אורבאני, 1988: הם בני יורק, בגיל העמידה, למדי נסיונות ואכזבות. היא כבר ויתרה, והוא עדיין נאבק על זכותו, וכוחם ללקט פירושים מהבטות, וחזו באושר עד עצם היום הזה.

המחזה יוצר מיד אווירה אינטימית מיוחדת, לא רק על הכמה אלא גם בקרב הקהל הצופה במידה מסוימת, הוא מרבה על כלום. על מערכת היחסים המתוסכלת בין גברים לנשים בימינו, על המספר הגדול והולך של אנשים בדרים בחברה בת ימינו, אנשים והיית לבד בין אם מתוך בחירה ובין אם מחוסר בחירה. זהו מרעיש לעובר שהם אנשים פשוטים וחזרי יחור, שניים מני רבים, אבל זה אינו מנע מג'וני להמשיך להאבק על זכותם לאהבה, כשהוא משרדל ופרנקי את כל החזות שפרנקי

ואשר בדרים בגשים, וצורם קשר שטחי לזמן קצר, לפני שיחזרו למערכת חייהם הרגילה. שום דבר לא השתנה.

הכוכב התורן

■ נורית בתי-יער

כוכב תורן. גם לאיטלקים יש רבר כזה. שמענו על ולטרנו, ארמאני, ורסאצ'ה, מיסוני, קריציה, פבריו - יפה אבל השם הכי לוהט, נכון לעכשיו, הוא דוקא פרה (כמו פלא, עם פ' רפה). ג'יאנפראנקו פרה.

מה כל-כך מיוחד בפרה? הסיגנטורה. המיפוש המיוחד, החכם, בין שני עולמות. בין חורס קפריזי, מיקצועי של אופנאי העלילה הקלאסית לבין הרעננות של אופנת הדורבן שנוחחה במופע הרק האחרון.

פרה מאמץ שעבודו היא בריטני תוסס של מנג'ו, ושביטיו זה. אינו שונה מרגיל אמיתי בזכרון. ואכן, הוא מצליח לתכנן ולבנות מיקטורן המקיף איכותיות וגימור מושלם וברוג'ה לשרד באמצעותו קפריזה עכשווית. זאת, על-ידי פיוזון של סיכות אבני חן סטגוניות, המוכרות את התלבושות המאלטריות של בוי נורית עם אינספור התוויות שעליות.

הרעיון נושא חן מלפני פרה. הוא מפתח אותו. במיקטורן אחר, חולקי את הכפתורים בסיכות. כל כפתור הפתוח, כל כפתור סיכה אחר. דרכו של פרה שונה מזו של עמיתיו. הוא הולך כמעצב של בגדים מוכנים רק לפני כשנה וחצי, ביולי 1986, חתך בית תפירה עילית. בדרך כלל המגמה הפוכה. אופנאי העלילה מתחילים בחפירה לפי מידה חק לאחר מכן עוברים

למוכנים. להוציא את פרה, אלה שהתחילו במוכנים, נשארו מתפקד בתחום זה.

על הקשר האמין בין הסביבה האקלים האחר, למד בהדרגה, שם גם טיפח את חוש הצבע שלו. פרה יליד 1944, הגיע לחרו לאור שקיבל ב-1969 תואר בארצות-העבר על אף, ואולי בגלל, החינוך השמרני שספג בבית הוריו, תעשייתם איטלקית, נמשך אל מיסתר-המורה.

עם סיום המדק ההדיר שלו חזר למכורה. פגש את התעשיין פנצ' מאטיולי שהקד לשותפו. תוך ארבע שנים עזב את עבודתו כמתכנן רגמי חברת "באיליה", לטובת השקת קו משלו. האופק העצמאי הראשון השק ב-1978, זמן לא רב לאחר מכן כונה על-ידי הווינגס וורלד ריילי - "זופאגן לורר רייט של האופנה האיטלקית". ב-1982 החל לעצב בגדי נשים ולאחר מכן בכנס האופנאי גם לג'נס, מוצרי עור, בשמים, שעונים, משקפיים, נעליים וגרביים. היקף מכירות הבשמים שלו, המיוצרים בידי "סילבה קוסמטיקס" והמיוצגים בארץ על-ידי "תשלובת דנשו" - הגיע כבר בשנה הראשונה להשקתם ל-7.7 מיליון דולר.

רגמי ג'יאנפראנקו פרה משוקים ב-400 נקודות מכירה בעולם. רשת הבוטיקים האקסקלוסיביים שלו פורשה

התעוררת עברית לעוואר. משירת א'יטאליאנית

ג'יאנפראנקו פרה, אדריכל שפנה לאופנה המזרחית: מיזוג של חורס קלאסי מושלם עם אופנת הרחוב, מה שנראה בקונצרט הרק האחרון • בשמיני הניבו 7.7 מיליון דולר בשנה הראשונה להשקתם • בשנות הפנאי, הוא שחרר ופסדון אמנות • הכי לוהט באופנת איטליה

זמנים מודרניים

על-פני פרו, ניריודק, רומא, מילנו, לונדון, בריסל, אתונה, ונצ'ה, ציריך, לוס-אנג'לס וטוקיו. הוא מוזה עם ריוק והידור, ומכיון שניתן לוהט את בגדיו על השנים הלוכשות אותו, הוא רואה בהם "סגנון חיים".

כמרגה ב-רומוס אקדמי, בית הספר היוקרתי לעיצוב של מילנו, פרה אינו מלמד כיצד לתכנן בגדים, אלא את "הגיתוח וההגיון שמאחורי הבנת שיטת התכנון". על אף גילו הצעיר, 43, לזכותו נוספת רשימת פרסי עיצוב בהם זכה. במרכז, השתתף בתערוכות רבות. ביניהן, "אדריכלות אינטימית: עיצוב בגדים בני מנג'ו", באוניברסיטת "א.א.י.סי." במסנה, שם היה אחד משמנה מעצבים שנבחרו מכל העולם.

רגמי פרה הוצגו גם בתערוכה ניידת של המוזיאון האמריקני. לה ילוה לאמנות מודרנית: "עיצוב מכורה האיטלקית בשנות ה-80". בתערוכת מוזיאון "רימיארי" באוסקה, ובמוזיאון התלבושות בטוקיו. "יצרי אופנה איטלקית 1920-1980". ב-1983 נבחר על-ידי היומן היפאני "אשאי שימבון" לאופנאי האיטלקי הטוב ביותר. וב-86, העניק לו הנשיא פרינציפסקו קוסינה פרס הצטיינות על תרומתו לקידום אופנת איטליה בעולם.

פרה, שחזר אמנות, מימן את הרסטורציה של פרסקו מהמאה ה-16 של גרטינו בקופלה של

בתמונת השער: דגם של פרה. גרדש של עיטורים מוזהבים, לשוחררת המזמרה, "יותר הוא יותר"

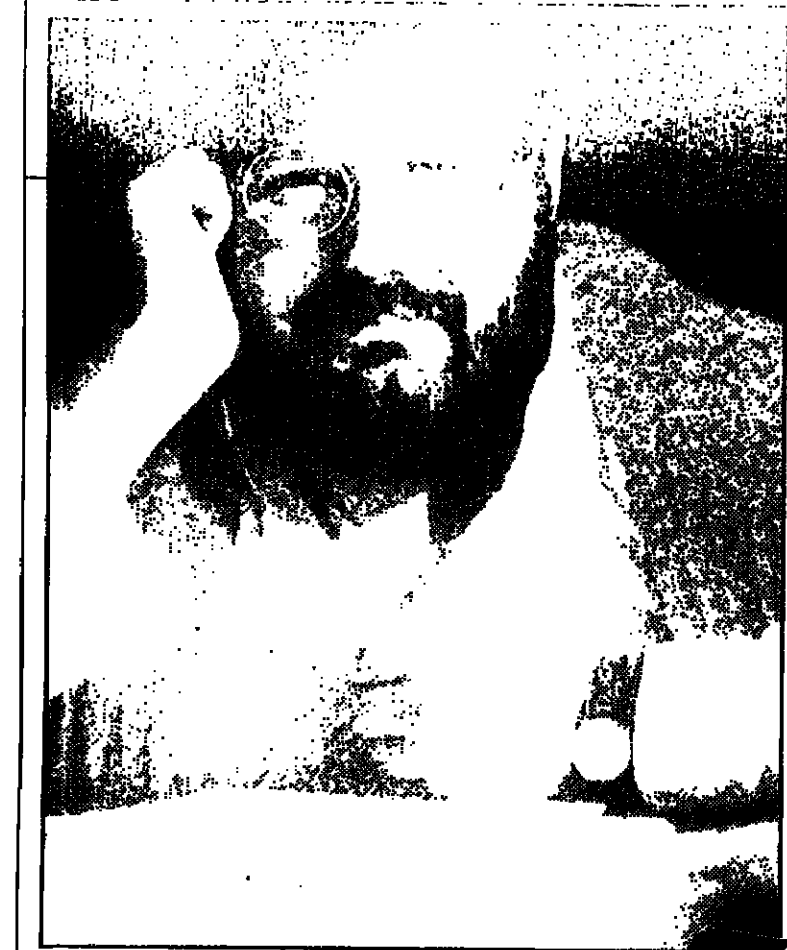
קתרילת פיאנסנה. ציורים של מיקאסו, דהפרו, ופונטנה, תלויים על קירות חווילתו בסטרסטה, בלב פארק ירוק, הצופה על אגם החווילה בת שלוש הקומות, מהמאה ה-18, גרסה על-ידי לפני כ-13 שנה, במצב של "תצורה רבה". היא מייצגת את הצד הנינוח בחייו. בה הוא מבלה את יופי השבוע.

בסתם יום של חול הוא מתגורר בבית קטן יותר, 80 מ"ר, במילנו, המכיל את כל "המוכרות המנסססיות" שלו ואת אוספי הדרכים מוסים מעיטת נייר, כפפות אירוקו, כרדיר עץ, לעומת זאת,

אוסף הקסדות שלו ממוקם בסטודיו המוקצונולי שלו, במטרה להעניק לו מגע אישי. אוסף רגמי החרוץ של פרה מאופיין על-ידי הניגוד בין גזרות נקיות לקישוטים וקטוריאניים נוצצים. מוגדר על-ידי כ-אקסצנטריות מתשמלת. לקיץ עיצב חולצות שקופות, סמלי צי, מוטיב של "צדפים" ומשחקי צעיפים קשורים המאיימים או מבטיחים תלוי בנקודת הראות להפתח בכל רגע...

התעוררת עברית לעוואר. משירת א'יטאליאנית

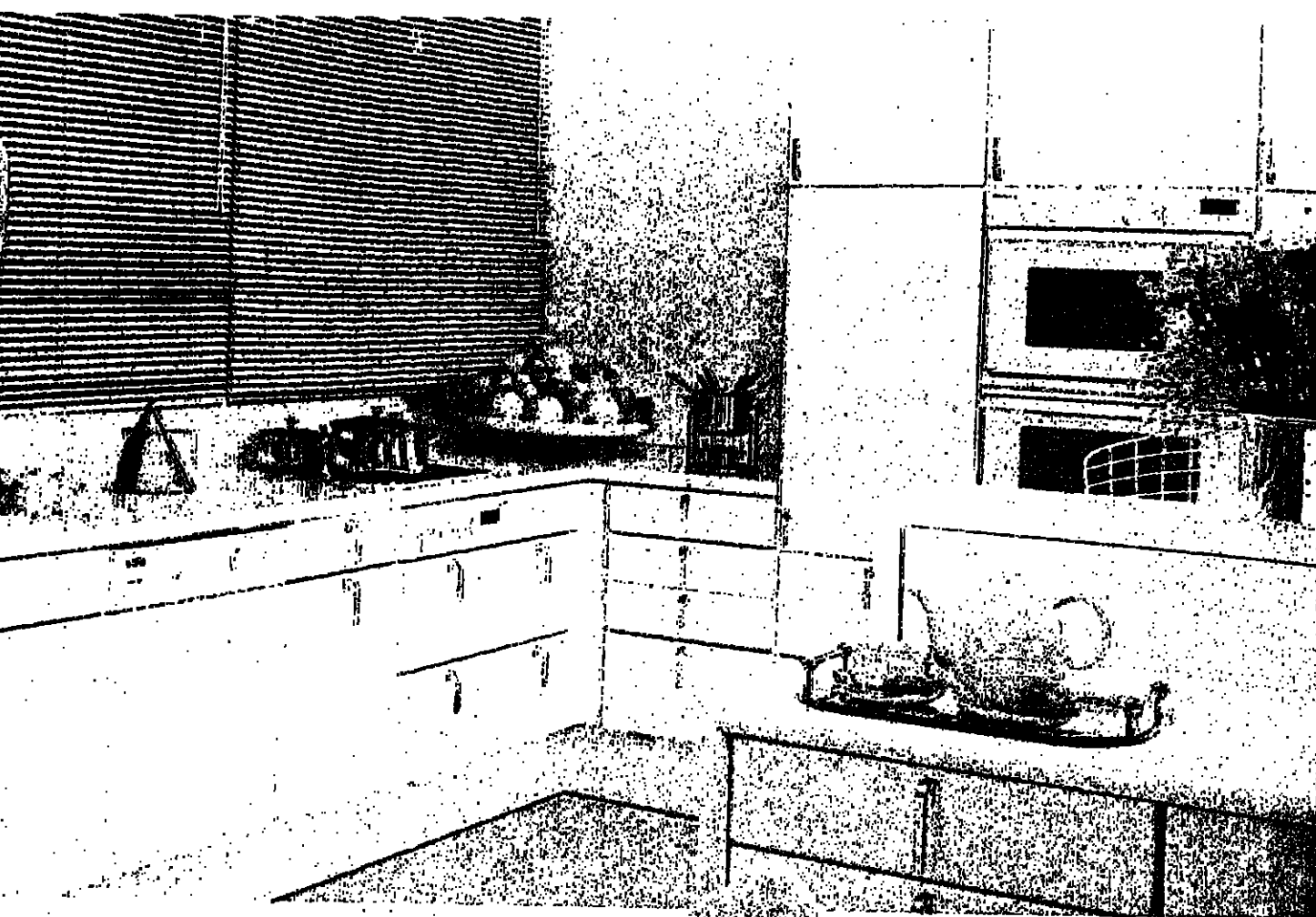

ג'יאנפראנקו פרה. בנק של חזעשיינים נמשך אל מוטרתי המודרן

סיכות בתספורת. התעוררת עברית לעוואר. משירת א'יטאליאנית

זמנים מודרניים

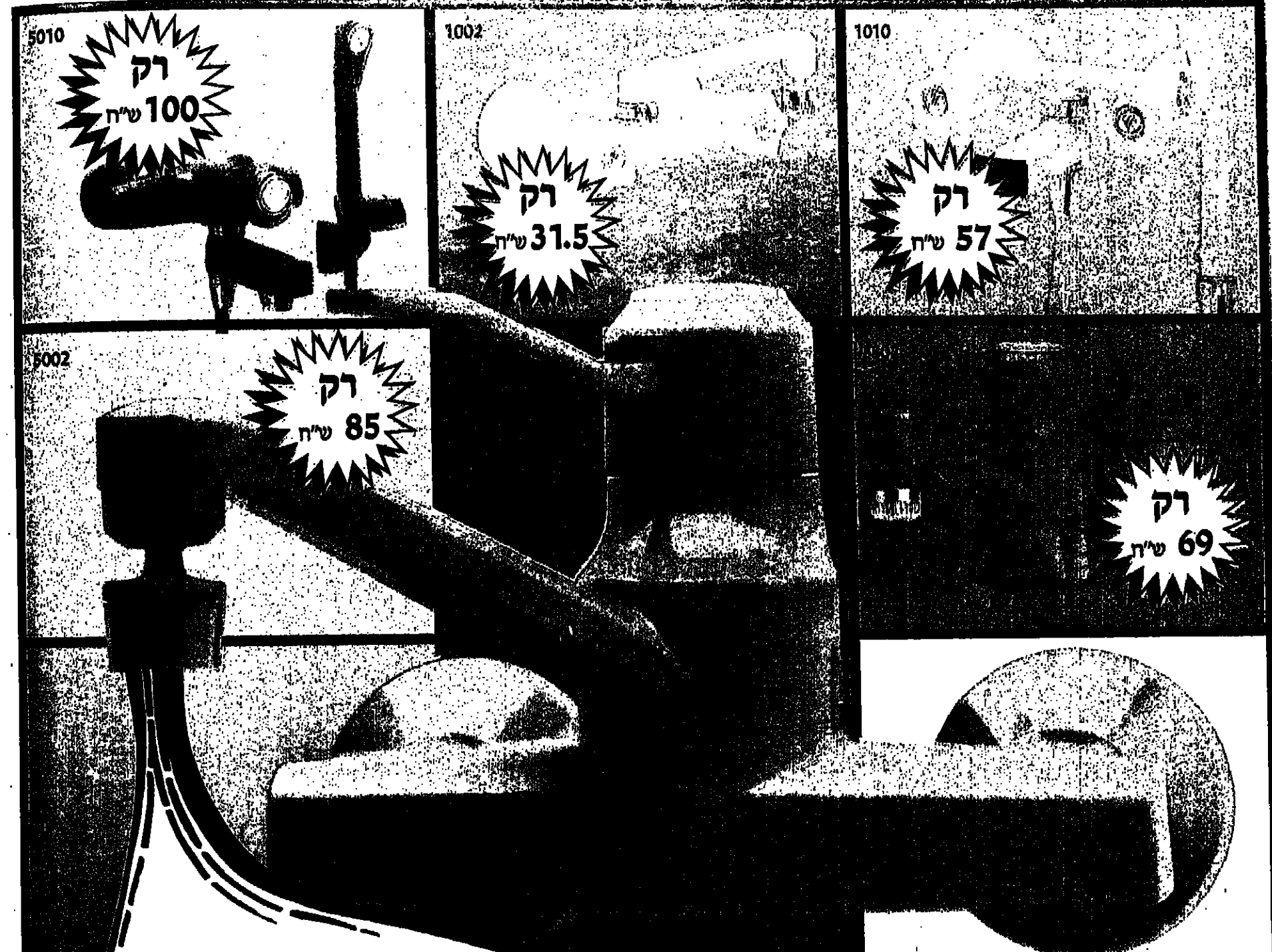

זה רעיון אדיר!

**סנו מסיר שומנים מהיד -
והמטבח נוצץ!**

למי נחוץ תוצרת חוץ? קחו

זה הזמן
להחליף
את הברז
הישן!

**כל קונה זוכה!
שגועז של מבצע!**

שגרירות של מלכה
קנה ברו מזלג מזגס גלמיס
בחודש מרץ 1988
ותזכה במקום בכדורגל
(עד גמר המלאי)
מקצועי מעור
ובנוסף לכך תשתתף בהגרלה
של 10 כרטיסי טיסה לפריז.
אסור להתמיץ! פרטים בחנויות.

עלה על הגל של מדגל הברז של המדינה
מקיבוץ גליליים

המפעל: מדגל 052-548964

ישיבות ואוניברסיטאות: קולג' שווק, קיבוץ גלילות 45, ת"א. 03-831644 • אמגר, חרצ'א 125, ת"א. 03-828832 • שרנא, בורניץ 5, בעטנים, 03-770293 • ייחוד כהן, דרך י"ד, ת"א. 02-839519 • המשואות רשליץ, אב"ג 27, אזור ההעשית חולון. 03-4613433 • חשברות, ריבמן 138, כ"ט, 052-101030 • שומרון אינסטיטוציה, ווקסן 70, מנדליא, חדר השווא, 02-24032 • גלגל שדה, הששים 1, קרית ביטון, 04-835951 • ד.מ. שווק, חבניאני 76, ירושלים, 02-384270 • אילון דרונגור, ש"ר כוסיניץ 19, תנחית, 053-332255 • המשפיר המוכני, ר"א - ב"ש - חיפה - קש - עמק ביתרשאן, חרות ירושלים, 58 י"ד, ירושלים • חרות אשקלון, מרכז נמתי אשקלון, 051-22504 •

השקעה

רשת א'

**קנו היום
שלמו ב-1.5.88**
לחברי מעדון שקס החל מ-50 ש"ח
לזכאי הקניה החל מ-80 ש"ח
במחלקת שאון חייבת בדיכית

מפות
מיבצע

מפת
עולחן 240/135
רק **32.64**
מפת עולחן 280/135
רק **38.17**
מפה דגם פילה 135/135
רק **35.68**
מפת קרושה 90/90
רק **18.88**

מגבות נייר מישו
למטבח
2 גלילים "מולט"
2.85

נייר מואלם מישו
32 גלילים "מולט"
12.50

תנויות "שקס" פתוחות
אכן גבירול-חא וחיה ראשלין, אשקלון
אשדוד וחברות, קמפול, חיפה אילת
בימים א'-ה' פתוחות עד 20.00
בז'י-חולון א'-ה' מ-7.00 עד 22.00
במז'י-ע' עד 24.00
חנות באר-שבע פתוחה
בימים א', ב, ג עד 20.00
יום ה' עד 24.00 קומה הסופרמרקט
חנות "שקס" בקניון דן פתוחה
בימים א', ב, ג עד 22.00
יום ה' עד 22.00
מ-22.00 קומה הסופרמרקט
חנות פתוחה בכל מוצ'י-ע' עד 24.00
קומה הסופרמרקט ב"שקס" נכשתיים
פתוחה מ-7.00 בבקר

השקעה
אשפיות עם ידיה
50/70 "מימם"
2.60

מבצע "ורדינו"
מגבות, כלי מיפה וחלוק רחצה
ב-20% הנחה
לדוגמא:
מגבת רחצה רק **20.93**
מגבת אורחים רק **6.93**

מבצע תווים
ללובשי מדים
ב-5 תשלומים או בהנחה

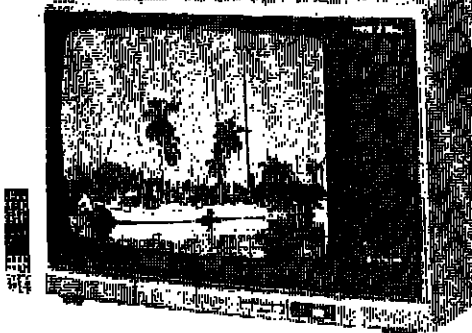
מערבת קפה ועוגה
5 O'CLOCK..

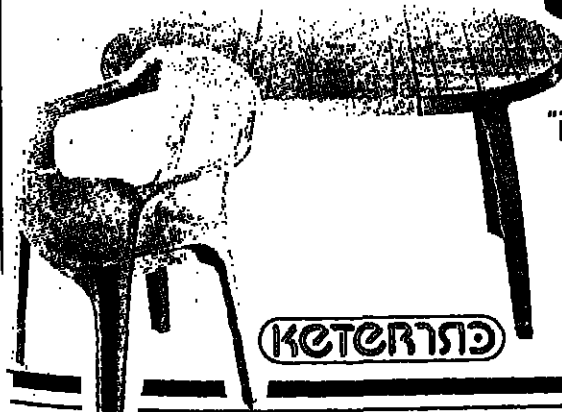
שקס-ארבעים שנה

מבצעים מחדים ללובשי מדים

מלוויזיה היטאצי
20" דגם 2025
מחיר רגיל: 2100.
ללובשי מדים
במחיר מיוחד במיוחד
אפשרות ל-6 תשלומים

ווקמן SANYO MGR 74
טייפ + רדיו + אקולייזר גרפי
מחיר רגיל: 196.
ללובשי מדים
הנחה ותשלומים מיוחדים

מפעל הבשר
של "שקס"

חלקי עוף מחובלים (למעט שוקיים) רק **6.95**
סמק עגל פרוס ו ק"ג רק **17.85**
בשר הודו אדום ו ק"ג רק **9.45**
בשר הודו שוארמה ו ק"ג רק **10.35**
כבד בקר אמריקאי פרוס ו ק"ג **4.15**
וקיק סלמי אדום ו ק"ג רק **8.95**
וקיק שופרא אקסטרד ו ק"ג רק **8.85**

Hotpoint מקר

דגם 16 CTP
"נינל אלקטריק", חוצרת ארה"ב
בהספק מידית
מחיר רגיל: 2390.
ללובשי מדים
הנחה ותשלומים מיוחדים

שולחן
אובלי לגן
+ 4 כסאות
דגם מאה או שרון "כחד פלסטיק"
מחיר רגיל: דגם מאה - 331.
מחיר רגיל דגם שרון - 336.
ללובשי מדים
במחיר מיוחד 190.
ב-5 תשלומים

9*15.3.88

השקעה

קורס וידאו
ללימוד אנגלית לילדים
"מזי בארץ האנגלית"
ב-7 תשלומים של "34 ש"ח"

ויסקי
750 מ"ל "אקרמן"
15.90

מרק דגש
1 ק"ג "חלמה"
5.07

מבצע "חיא"
קני שפחון וקבלי לק לציפורניים
חיונם!
קני לק לציפורניים וקבלי שפחון
חיונם!

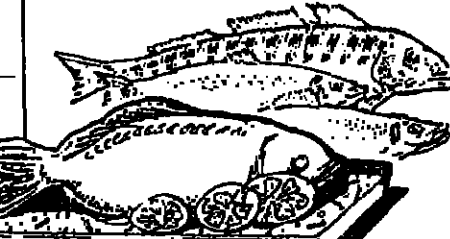
מרק זך עוף
400 גרם "חלמה"
2.90

קטשופ רגיל/חריף
750 מ"ל "אסם"
3.94

ברדני 777 דה לוקס
750 מ"ל "כרמל"
10.40
יין גרנז' רוחה
750 מ"ל "כרמל"
4.44

מחירי הדגים צוללים
פילה בקלה אורוגואי
3.78

נסיכת הנילוס
5.78

אפונה גדולה
קופ' 550 גרם "פרי משק"
1.43

אפונה וגזר
קופ' 550 גרם "פרי משק"
1.19

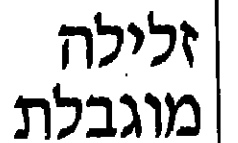
מטבח מכלית פאנוכ

עם שלוש ארוחות משביעות ביום ושלוש רשימות חטיפים לבחור מתוכן, לא רק שלא חשים ברעב, אלא גם מרזים, בערך בקילוגרם אחד ● 5 ימים של דיאטה, עם תפריט יומי של כ־1000 קלוריות וחטיפים בין הארוחות, עם הארוחות, או שניהם גם יחד – אכילה כמעט בלתי פוסקת ● אפשר למלא את הבטן ולחוש שובע, בלי לעבוד על מכסת הקלוריות המותרת

מחרת לאכול או לשלוח כמה
שורצים נמלי אחר מהמונות
שבבשרמה

- כרוב
- גור
- גבעולי סלרי
- כרובית
- קלפונים
- קישואים
- שעועית ירוקה
- חסה
- בבטי שעועית
- מיסיריות
- צנוניות
- תרד
- מלפלים ירוקים ואוזונים
- מלפפונים חמוצים
- מרר חצ' בלי שמן
- קפה וכלי חלב וסוכר)
- תה (כלי חלב וסוכר)
- משאות דיאטטיים
- מיסורה

לשמן (עם ממתיק מלאכותי)

מותר לאכול מהמעורבים
שברשימה, בין הארוחות או עם
הארוחות: כל אחד לחור, או כמה
סוגים, בחנאי שהקמות הכללית
לא תעלה על כוס אחת ליזם.

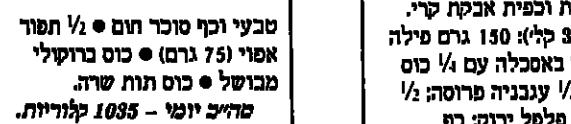
● אנוס (טרי או משומר במיץ)

נגיסים

מותר להתפנק בלא יותר מ-20 יחידות מהחטישים ובאימ;

זמנים מודרניים

גבעולי סלר קצוצים: כוס ¼
אפונה ירוקה מבוטלת: כף בצל
יורח קצוץ רך כוסות עלול חסה
קדריים עם ½ כפות מיונית
ורלת קלוריות וכפית אבקת קרי.
קרב (360) 130 גרם מיל
סולית, ½ כוס באסלה עם ½ כוס
בצל פרוס; ½ עגבניה פרוסה; ½
כוס בצרנות מלח ירדק. כף
מרגרינה 2 כפות מלח לימון
וכפית שמיר קצוץ ½ כוס אורז
מבושל כוס שועית ירדקה
מבושלת ½ אגס.
מדיח זומי 885 קלוריות

יום רביעי
בוקר (275 קל): ½ אשכולית
או ½ כוס מיץ אשכולית • ¼ כוס
פתיתי שיבולת שועל (קוואקר)
מבושלים בכוס חלב ול שומן •
כף צימוקים.

[illegible]

A black and white illustration of a woman with four arms, holding a fork and knife, standing behind a large, multi-tiered cake on a checkered tablecloth. There are other plates of food around the cake.

יום שני
 בבקר (405 ק"ל) ½ ביגול 25
 גרם ביגול צוואה: כוס ולב
 ורלישמן: כוס מיס תפוחים.
 תחריים (245 ק"ל) כריך
 אמצע ½ פיתה ביגול (28)
 נטכר: כמסומברקסמן, בחבלות, כל
 פחת שוקלת 57 גרם, ממוצאת
 20 כרם גרם אמצע בקר תועבה
 לרצועות: ½ עגבניה פרוסת 2
 מיסירות פרוסות: 2 רצועות ממל
 ידוק תוקש עישר 2 כפית
 מינית ידולקלית: 2 כפית
 דובש צילי: וקדס אבקת שום
 ערב (855 ק"ל) 75 גרם חוח
 ער מבלש: סלט קל סלח 2
 כוסת רצועות מדוב 10 כס
 רצועות גורג כר מוהילית: כפוזת
 1½ פיתות מינית: סלט קל-קליות:
 סס כקישאם אדורים: 2 חותה
 מרזב יום- 885 קליות.

יום שלישי
בקר (300 ק"ל) כוס בבית
עקר 5% שומן • מרחס לחם, ח
קלוי • כוס שביית מלון.
חצאים (325 ק"ל) כבד סל
עוף: 1/2 פתה בין פטרות
גם שביית חם מבושלת • כוס

28

והקורסים הללו טובים ואם אחרי
קורס כזה אפשר להתקבל לעבודה
בעיתון.

[illegible]

מדגישה חייבת

למתי בתי ה' ישי וזכרה שרובה.
בתי מכלה הרבה בבית החבורה,
ושם מצדדים אותה יפה ואף
מומנים אותה לצאת אתם.
לשפיעים ולבילויים אחרים.
ניסיתי להזמין את חורי החבורה,
כדי לגמול להם, אבל זה תמיד
מתקשים. מה את מציעה הכעיה
היא, שאני משום מרגישו חייבת
לזוהרם של החבורה.

הדברים של החברה לא מומצאים
אחת לא את בתך. אם את
רוצה לגמול, את יכולה לחתום
את החברה של בתך לבלות יותר
בביתך, ולהשאירם אליהם
בכלום שלום. זאת תרגיש
שאת מחזיקה, כימה להחזיק את
הדברים והם ידעו את החזקתה אל
תלשי את החר. תשמעי על
היום קורבנים אבל אל תלחשי
על חזרת בן. הדברים יותר גמ
הבנות תרגשנה יותר נעים.

עבודה בעיתון

עיתונאית, שמעתי על קורסים לעיתונות. ואם תוכלי לברר אם

9.3.1988 - יום רביעי, 3 באדר תשמ"ח

מל, מימין, וקיום: צועדת לאט-לאט

אחרי הנפילה

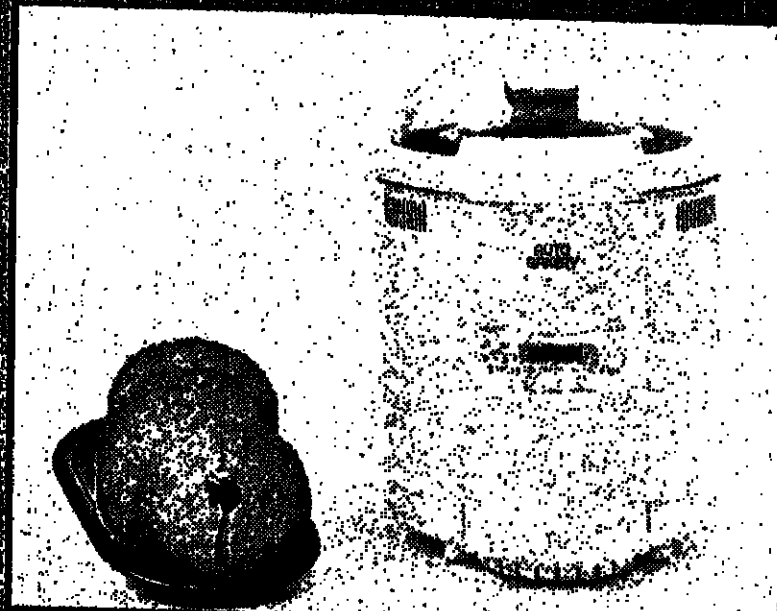
עדות אחרות, קים, שהיא אם וללא
נישואין.
הרפואים ציוו על מל הארגנטית
לשכב בלי תנועה. קים ישנה
לצידה ימים וילות בבית'חולים,
וכשהיתה חזקה למטה בבית
במסך חרשים. ויין, תחבר בתי
מסר אותה מראנה למטה בתי
הז'. כיום צועדת מל לאט לאט,
כשהיא ששועת על מקל,
ומתעקשת להחליף להקליט
שיירים ראשונים לאלבומן החדש.
עמית לוינסון

ועברה גינות קשה. לאחר
שתחלימה תהיה לעבוד חזק עם
אחותה על התקליטון
שלון. ממקיל, יצאו לסיבירי
המסעות.

תשעת העורשים האחרונים היו
כמו חלום בלתי נצמד. לאחר
הבחינה, חשש הרומאים שמל
תכלי עד ללכת. היא עברה גינות
מסובך בעמוד השדרה והתחרה
מיקס שהוצגה עלולה להיות
שיקש לכל העיניים. גינות הצליח
ומל מורה להיה מולימה בלי

מאחורי התצלום של צמר
האחיזת מל וקים, שלהישיתן טיפסר
בשנה שערבו למרס מצרדי
היפוטוניס, מסתרתי דרמה לפני
9 ערשים, ערדה מל ונפלה
במסערה מבונסרדי בעת סיר
הפוערת. זה לא היה האסן הראשון
של הציר היפני

מל, הציר מצמר היפנית,
הספיק לעבור הרבה מכל 22
שנתיה. ילדות קשה האכל עוב את
החיות, ערדה קשה מבני צרדי.
לפני שנים האכל חלחל מרסן

אחד יותר קטן
אני בן 11, ואני פונה אליך כי אין לי את מי לשאול את השאלות שמציקות לי. 1. עדיין אני קיבלתי את המחזור החודשי, ואני נושא מפותת שאלבול את זה בבית הספר. האם יש איזה סימנים כי שאלבול לבחונן? 2. השדיים התחילו לצמוח לי, ונרמתי, שאחד יותר קטן מהשני. מה לעשות? 3. התחילו לצמוח לי שערות בבית השחי וזה מגדיר כל חזמן. כמה זמן זה יימשך?

[illegible]

29

זמנים מודרניים

9.3.1988 - 9.3.1988

هكذا في الأصل

